

'Pravda', operació maquillatge

Després de 80 anys com a òrgan del Partit Comunista, Pravda intenta adequar les seues pàgines als corrents renovadors de l'URSS sense renunciar al seu conservadorisme.

Ara que el Partit Comunista Soviètic està a punt de renunciar al paper de líder exclusiu en el pròxim Congrés dels Diputats el més de juny que ve, ¿on se situa *Pravda*? Enguany han baixat les vendes de molts diaris i revistes russes perquè la gent s'ha cansat de llegir notícies dolentes. Però la baixada de l'autotítulat *Òrgan del Comitè Central del Partit Comunista* d'onze milions d'exemplars a set milions, demostra un descens de l'estima envers els somrients tractoristes de *Pravda*. Fins i tot Gorbaxov ha arribat a insinuar que llig *Izvestia*.

A diferència d'*Izvestia*, *Pravda* és considerat encara com la veu del conservadorisme: continua mantenint una forta censura i, sovint, se suggereix als escriptors allò que han d'escriure. Els articles sobre Europa oriental, sobretot, han de seguir la línia del govern. Els *pravdistes* —membres del col·lectiu de treballadors del diari que aplega tot el món, des de l'editor fins a les xicotes de la cafeteria— insisteixen a defensar que *Pravda* és i ha estat sempre el diari que va introduir la *glasnost* en el periodisme perquè fou el primer a parlar obertament de Txernòbil (dues setmanes després de l'incident). Radical o no, el fet és que ha hagut de canviar d'estil a causa de la marxa dels esdeveniments.

El passat octubre va ser elegit com a nou editor en cap Ivan Frolov, que assumia així el càrrec de Viktor Afanasyev, de la vella guàrdia, que "es va retirar per dedicar-se a investigacions científiques".

Gorbaxov ha arribat a insinuar que llig *Izvestia*.

Al llarg del primer mes, ja va quedar clar que Frolov no havia estat l'opció radical. Quan el suplement setmanal de *Pravda*, *Rodina*, 'Pàtria', publicà un article amb alguna crítica poc ortodoxa sobre Lenin, Frolov es va posar tan furiós que va destituir el director del suplement.

Com tots els anteriors editors de *Pravda*, Frolov no és periodista en el sentit occidental. Abans havia estat editor del diari teòric del partit, *Komunist*, i conseller de Gorbaxov. Quan arribà a *Pravda*, les reunions del consell de redacció es convertiren en una hora de recerca

d'ànimes i se centraven en la paraula *circulació*. Tot el col·lectiu de l'editorial s'espremia el cervell considerant tots els aspectes, des de la introducció de publicitat fins a la inclusió d'una secció comercial que millorara el diari.

L'1 de gener *Pravda* era rel·lançat. A pesar de la dramàtica davallada de vendes, s'afegiren dues noves pàgines a les sis ja existents. Se'n va alleugerir la composició, s'hi introduïren noves tipografies i s'hi afegiren noves seccions d'interès humà i comercial. La grandiosa secció "Home del Nou Món" es va transformar en la modesta columna "Personalitat". "Cooperació", una secció dedicada als fraterals països socialistes, s'ha convertit en "Socialisme, el camí de la renovació". El mes de gener va començar un pla de cinc anys per a introduir-hi nova tecnologia. Ara només falta ensenyar a la plantilla a treballar —i a pensar— de manera diferent.

Pravda encara té el departament de cartes: un dels més grans de la Unió Soviètica, que rep dues mil cartes diàries. Aquestes cartes, a vegades instrumentades i que sovint aprofiten per a demanar ajuda, poden posar en marxa investigacions tant sobre crims com sobre problemes de l'habitatge. Però quan, a final d'enguany, les eleccions locals siguin democràtiques, potser la gent ja no necessite recórrer a un poderós diari que es diu *La veritat* (però que no sempre la diu) ha d'esperar una cada vegada més aferrissada competència per part dels que sí que la diuen.

Joan Martí